

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev, Nicolae Gordilă,
Vladimir Timofti,

cu participarea:

interpretului - Rusnac Larisa,

a judecat în ședință publică recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2013 și de avocatul Vornicescu Constantin în numele succesorului părții vătămate Boțan Vladimir, împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 04 martie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2013, în cauza penală în privința lui

Bogaticov Maxim Valentin,

*născut la 15 februarie 1981, originar și domiciliat
în mun. Chișinău, str. Cornului 3/2, ap.54.*

***Datele referitoare la termenul de examinare a
cauzei:***

- 1. de la 01 octombrie 2009 – pînă la 04 martie
2013 (instanța de fond);*
- 2. de la 12 aprilie 2013 – pînă la 02 octombrie
2013 (instanța de apel);*
- 3. de la 14 ianuarie 2014 – pînă la 08 aprilie 2014
(instanța de recurs ordinar).*

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul Sergiu Crijanovschi care a susținut recursul ordinar, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Avocatul Vornicescu Constantin și succesorul părții vătămate Boțan Vladimir, au susținut recursul ordinar declarat, solicitând admiterea acestuia în sensul declarat.

Avocatul Luca Alexandru și inculpatul Bogaticov Maxim, care au solicitat respingerea recursurilor ordinare declarate, cu menținerea hotărârii contestate.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 04 martie 2013, Bogaticov Maxim a fost achitat de sub învinuire a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(3) lit.b) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de Boțan Vladimir a fost lăsată fără soluționare.

2. De către organul de urmărire penală, Bogaticov Maxim, a fost învinuit în faptul că, la 16 mai 2009, aproximativ la ora 21⁴⁰, aflându-se la volanul autovehiculului de model „VAZ 2101”, cu n/î CHO 267 și deplasându-se pe str. L. Deleanu din direcția str. Alba-Iulia spre șos. Balcani, mun. Chișinău, ajungând în apropierea casei nr.2 din str. L. Deleanu, nu a manifestat prudență sporită la trafic, ignorând astfel, cerințele art. 3, 45 alin. (1), (2) ale Regulamentului Circulației Rutiere, conform cărora, *„participanții la trafic care circulă pe drumurile publice sînt obligați să se conformeze prezentului Regulament, mijloacelor de semnalizare rutieră și semnalelor folosite în circulație și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului ..., să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră, în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”*, și ca urmare a comis tamponarea (traversarea) pietonului Boțan Pavel, care se afla pe carosabil nemișcat, în poziție orizontală, perpendicular direcției de deplasare a automobilului.

În rezultatul tamponării, părții vătămate Boțan Pavel, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1016 din 30 iunie 2009, i-au fost

cauzate vătămări corporale grave, care se află în legătură cauzală directă cu survenirea decesului.

3. Împotriva sentinței au declarat apel:

- procurorul, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bogaticov Maxim să fie condamnat în baza art. 264 alin.(3) lit.b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani. Acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Boțan Vl., să fie admisă integral.

În argumentarea cerințelor solicitate a invocat că probele administrate la urmărirea penală și cercetate în ședința de judecată sunt pertinente, concludente și admisibile, care confirmă pe deplin încălcarea de către Bogaticov M. a prevederilor art. 3, 45 alin.(1) și (2) al Regulamentului Circulației Rutiere, prin ce a comis din imprudență, prin lipsă de atenție și neglijență la tragic, infracțiunea incriminată. Consideră, că sentința este ilegală, fiind adoptată contrar prevederilor art. 101 și 394 Cod de procedură penală, fiind lăsate fără apreciere probele prezentate de acuzare, însă care pe deplin demonstrează vinovăția inculpatului și anume: - declarațiile succesorului părții vătămate Boțan Vl., a martorilor Bogaticov R., Nicolai G., Coșulean V., Pîrlea V., precum și actele cauzei schița accidentului rutier, procesul-verbal de cercetare la fața locului și fototabelul, procesul-verbal de examinare a unității de transport, raportul de expertiză medico-legală nr. 1016 din 30.06.2009, raportul de expertiză complexă medico-legală auto-tehnică din 10.10.2011 și raportul de expertiză medico-legală în comisie din 18.07.2012. Totodată, menționează că instanța ilegal l-a achitat pe inculpat, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii. Invocă că există temeiul real - fapta prejudiciabilă săvârșită din imprudență și anume din neglijență, prin inacțiune de atitudine și deplasarea neregulamentară și respectiv, temeiul juridic – de atragere la răspundere penală a inculpatului, pentru săvârșirea infracțiunii comise. Norma respectivă reflectă săvârșirea infracțiunii din imprudență, urmare a neglijării prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere, care de către acuzare a fost demonstrat.

- succesorul părții vătămate Boțan V., care a solicitat casarea sentinței

și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a lui Bogaticov Maxim conform învinuirii înaintate și cu admiterea integrală a acțiunii civile, invocând că în baza probelor prezentate în cadrul ședinței de judecată vina inculpatului a fost dovedită pe deplin în infracțiunea comisă. Prin urmare inculpatul a ignorat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, nu a manifestat prudență sporită la trafic. Concluziile date reiese și din declarațiile lui Bogaticov M. depuse în cadrul urmăririi penale, astfel dacă inculpatul era atent la volanul automobilului el îl vedea pe pătimit, fie că acesta traversa strada, sau că căzuse jos. Prin urmare, pietonul este un obstacol, iar șoferul este obligat să observe acest obstacol, să frâneze și evident să evite careva tamponare, ceea ce inculpatul nu a făcut. Șoferul trebuie să aleagă viteza automobilului în dependență de condițiile climaterice, de timpul de afară, de starea carosabilului și altele. Cât privește raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 60 din 18 iulie 2012, potrivit concluziei căreia, *„la momentul săvârșirii impactului dintre corpul pietonului și automobilului „VAZ CHO 267”, cet. Boțan P. era deja decedat”,* a menționat că raportul dat este o probă, în raport cu alte probe prezentate, iar instanța de judecată urmează să dea aprecierea corespunzătoare acestora. La fel, instanța urma să dea apreciere tuturor raporturilor de expertiză care au fost efectuate și anexate ca probe la materialele cauzei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2013, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de acuzatorul de stat și succesorul părții vătămate Boțan VI.

5. În motivarea soluției sale, instanța de apel a invocat că, instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la achitarea inculpatului Bogaticov Maxim de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

În acest context, instanța de apel, a conchis că nu și-a găsit confirmare învinuirea adusă inculpatului privind încălcarea regulilor de securitate a

circulației sau de exploatare a mijlocului de transport, tamponând cet. Boțan Pavel, și în argumentarea acestei concluzii a reținut că reieșind din declarațiile inculpatului Bogaticov M. concluziile raportului de expertiză auto-tehnică din 12.06.2009 și raportului de expertiză complexă nr.1716, 258 din 10.10.2011, prin care s-a constatat că șoferul automobilului nu a dispus de posibilitate tehnică de a evita tamponarea corpului pietonului prin frînare, de asemenea, prin aceste probe se dovedește că inculpatul circula regulamentar, or, după cum rezultă din declarațiile inculpatului, la momentul observării pietonului culcat, cu faza scurtă, șoferul automobilului VAZ 2101, nu dispunea de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea.

Totodată, Colegiul penal a menționat că probele prezentate de acuzare în confirmarea vinovăției inculpatului și anume: procesul-verbal de cercetare la fața locului cu fototabelul, schema accidentului rutier, procesul-verbal de examinare a unității de transport, raportul de expertiză medico-legală nr. 1016 din 18.05.2009, nu pot fi reținute ca probe ce ar demonstra vina inculpatului, deoarece ele doar constată faptul accidentului rutier și leziunile corporale ale victimei, dar nu vinovăția inculpatului. Or, probele nominalizate sunt în contradicție cu raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 60 din 18.07.2012, prin care s-a constatat că, la momentul impactului dintre corpul pietonului și autoturismului VAZ 2101, cu n/î CHO 267, victima Boțan Pavel era deja decedat, întrucât anterior de tamponare, aproximativ cu 30-40 min., cet. Boțan P. a fost lovit de un alt automobil, de tip autoturism.

Astfel, în acțiunile inculpatului nu au fost stabilite încălcări prevăzute la art. 45, 46 ale RCR, fapt care, nu a fost confirmat în cadrul cercetării judecătorești prin nici o probă.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar acuzatorul de stat, care invocând ca temei de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală solicită, casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei, în aceeași instanță în alt complet de judecată.

Recurentul a menționat că instanța de apel a dat o apreciere greșită probelor administrate pe dosar, fapt ce a adus la achitarea nefondată a lui Bogaticov Maxim, deoarece vina lui este dovedită prin probele acumulate

și prezentate de partea acuzării, și anume: prin declarațiile martorilor Pîrlea V., Coșulean V., schema și procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier, raportul de expertiză medico-legală a cadavrului nr. 1016 din 18.05.2009, raportul de expertiză complexă (auto-tehnică și medico-legală) nr.1716, 258 din 10.10.2011, procesul-verbal de examinare și verificare a stării tehnice a unității de transport, raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 60 din 18.07.2012.

Astfel, probele prezentate în confirmarea vinovăției inculpatului Bogaticov Maxim urmau a fi apreciate de către instanțele judecătorești din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, din punct de vedere al coroborării lor.

6.1. Recurs ordinar împotriva hotărîrilor nominalizate în temeiul art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a declarat și avocatul Vornicescu Constantin în numele succesorului părții vătămate Boțan Vladimir, care solicită admiterea recursului, casarea hotărîrilor contestate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de condamnare a inculpatului Bogaticov Maxim în baza art. 264 alin.(3) lit.b) Cod penal, cu admiterea integrală a acțiunii civile înaintate.

Recurentul a menționat că instanțele de judecată își motivează sentința pe probele care au fost cercetate în ședințele de judecată, astfel acestea urmau să dea aprecierea tuturor probelor anexate la materialele cauzei, atât a înscrisurilor, raporturilor de expertiză, cât și declarațiilor martorilor. Însă, instanțele inferioare s-au bazat în exclusivitate pe concluziile raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 60 din 18.07.2012, potrivit căruia la momentul impactului victima Boțan P. era deja decedat, necătînd la faptul că anterior au fost efectuate încă 2 expertize medico-legale din 18.05.2009 și 10.10.2011, concluziile cărora experții nu au constatat că victima la momentul impactului era decedat. Astfel, apar dubii în concluziile raportului de expertiză în comisie din 18.07.2012, unde, peste o perioadă de timp și anume de 3 ani, să se constate, că cet. Boțan P. era decedat la momentul loviturii.

Totodată, martorul Coșuleanu V. a declarat că a auzit zgomotul loviturii, a unui strigăt, apoi zgomot, unde, s-a apropiat și a văzut o persoană jos și un automobil de model „VAZ” la câțiva metri de el. Alte automobile nu a văzut ca să circule cu careva timp înainte de lovitură sau

la acel moment, luminile la automobilul implicat în accident erau slabe, iar afară era un timp când ziua de îngîna cu noaptea. Suplimentar, fiind audiat în instanța de apel a comunicat că s-a apropiat de persoana care se afla jos, l-a palpat, acesta era călduț. Prin urmare, instanțele nu au dat aprecierea corespunzătoare acestor declarații, or, raportul de expertiză este aceeași probă, care trebuie să fie cercetată și apreciată în ansamblu cu alte probe. Bogaticov Maxim l-a tamponat pe partea vătămată, martorul a auzit strigăt, apoi zgomot, alte automobile pe traseu nu erau la momentul impactului, vizibilitatea fiind redusă, amurgise și acest timp este cel mai periculos pentru conducătorii auto, iar la automobilul „VAZ” lumina farurilor era slabă, neatenția conducătorului auto și în rezultat impactul comis, aceste circumstanțe și dovezi, demonstrează legătura cauzală între încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere și decesul pătimitului. Astfel, atât instanța de fond, cât și cea de apel, eronat a interpretat circumstanțele cauzei și nu a dat aprecierea tuturor probelor prezentate de acuzatorul de stat, în consecință fiind pronunțată o sentință de achitare.

7. Judecînd recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursurile urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de apel, inclusiv și în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau când hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Din conținutul deciziei rezultă că instanța de apel în cauza dată nu a respectat aceste stricte prevederi legale și nu a făcut analiza tuturor probelor prezentate de procuror în expunerea argumentelor sale.

Colegiul lărgit, verificând argumentele recursurilor, în raport cu actele cauzei, constată că judecând apelurile, instanța de apel n-a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție pripită de respingerea apelurilor declarate de procuror și succesorul părții vătămate, prin ce a comis eroarea de drept prescrisă la art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Or, soluția de respingere a apelurilor declarate este insuficient motivată și necorespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată atât a primei instanțe, cât și a celei de apel, în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, iar instanța de apel fără a se pronunța asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate de acuzatorul de stat și succesorul părții vătămate, a adoptat soluția contestată.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit menționează că, dacă instanța de apel a respins apelurile declarate, decizia trebuia să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța pronunțând hotărârea respectivă, să indice din care motive ele urmează a fi reapreciate ori respinse ca probe.

La fel, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și poate administra, la cererea părților, orice probe noi pe care le consideră necesare, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, pornind de la motivele recursurilor ordinare declarate de procuror și avocatul Vornicescu C. în numele succesului părții vătămate, care au fost indicate de către aceștia și în apelurile sale rezultă următoarele:

Potrivit declarațiilor martorului Pîrlea Vitalie probă prezentată de procuror în confirmarea învinuirii lui Bogaticov M., s-a reținut că, „la 16 mai 2009, după orele 21⁰⁰, petrecînd oaspeții care fuseseră la el în vizită, s-a oprit și împreună cu cumătrul său Nicolae, se uita la o îndoitură la ușa și aripa din partea stîngă din spate a automobilului său de model „Mitubishi”. **În acel moment, a observat cum din direcția casei nr.4 mergea un bărbat în stare**

de ebrietate avansată, se vedea după mersul clătinat. A mai stat afară și au mai discutat, apoi a hotărât să se întoarcă la oaspeți. Apropiindu-se de str. Deleanu, aproximativ la 15 m. a observat în lumina farurilor unui automobil ce se deplasa din direcția str. N. Costin spre str. A. Iulia, cetățeanul care trecuse pe alături, culcat pe partea carosabilă mai aproape de bordura din dreapta, cu picioarele spre str. Deleanu 2. S-a gândit că poate cineva din șoferi să-l calce și imediat a auzit o șuerătură de frână, după care de la stînga spre dreapta, a apărut un autovehicul de model "VAZ" de culoare întunecată, care s-a deplasat peste persoana dată, tîrîndu-l pe sub autovehicul. Automobilul s-a oprit peste cîteva metri de la locul unde a tamponat pietonul, corpul acestuia rămînînd în spatele automobilului la vre-o 2 m. S-a apropiat de locul accidentului și personal i-a controlat pulsul, care nu se simțea. Persoana era fără puls, dar călduț. În stradă era întuneric, lipsea lumina rețelei orașului. La fel, a concretizat că din momentul mișcării pietonului pe alături de el, pînă cînd l-a observat pe carosabil nu a fost nici o lovitură. Cu certitudine a afirmat că persoana nu stătea în picioare, cînd a trecut automobilul".

În continuare, martorul Coșuleanu Vasile, o altă probă a procurorului, a comunicat, că „la 16 mai 2009, aproximativ la ora 21⁴⁰, fiind afară la colțul casei nr. 4 din str. L. Deleanu, stînd de vorbă cu Pîrlea Vitalie a auzit o șuerătură de frână scurtă, după care a urmat o lovitură din direcția carosabilului, apoi peste cîteva minute a urmat o altă șuerătură de frână mai scurtă. Privind spre drum a observat un automobil de model VAZ-2101 de culoare verde, care s-a oprit la mijlocul drumului, iar în spatele acestuia, la distanța aproximativ 1,5-2,0 m. se afla culcat pe carosabil un bărbat de vîrsta aproximativ 50 ani, îmbrăcat în pantaloni de culoare închisă și cămașă de culoare deschisă. Din direcția carosabilului a auzit numai o lovitură, iar persoana accidentată n-a văzut-o să traverseze partea carosabilă, posibil în momentul tamponării era culcat pe asfalt. În locul unde se afla cadavrul era o bîltoacă de sînge, un pantof se afla la vre-o 6 m. pînă la cadavru. S-a apropiat de pătimit și i-a palpat pulsul, care nu-l avea. Cînd a palpat victima temperatura a considerat-o mai joasă ca de obicei, acesta era călduț. În stradă era întuneric".

Ca probe, acuzatorul de stat s-a mai referit și la schema și procesul-verbal de cercetare la fața locului a accidentului rutier din 16.05.2009, în care este

indicat locul comiterii accidentului rutier, direcția de deplasare a automobilului cât și a părții vătămate, locul impactului, care în coroborare cu declarațiile martorilor Pîrlea V. și Coșuleanu V. demonstrează în opinia acestuia direct încălcările comise de inculpat, *raportul de expertiză medico-legală nr. 1016 din 30.06.2009*, potrivit căruia, moartea cet. Boțan Pavel a survenit în rezultatul traumatismului asociat a capului, toracelui, bazinului și membrelor, la examinarea medico-legală a cadavrului au fost depistate mai multe leziuni: - traumă cranio-cerebrală deschisă, - traumă închisă a toracelui, - traumă închisă a bazinului, - traumă a membrelor superioare și inferioare, - revărsate sangvine în țesuturile moi în regiunea lombară. **Toate leziunile enumerate** au fost produse prin acțiune traumatică cu corp contondent sau la lovire cu acesta, **cu puțin timp pînă la deces și au legătură cauzală direct cu survenirea decesului.** Fractura coloanei vertebrale, fractura apofizelor spinoase a vertebrelor toracale, fractura patelei, pete pergamentate pe membrele inferioare, lezarea splinei și ficatului, fracturi costale – au fost produse prin acțiunea traumatică cu corp contondent sau la lovirea de acesta, posibil **postmortem**, *procesul-verbal de examinare și verificare a stării tehnice a unității de transport*, unde sunt stabilite și fixate deteriorările rezultate a accidentului rutier și anume: pe partea stîngă a parbrizului este crăpat 6-7 m, fusta față, semnalizatorul stîng, bara de protecție – lipsește, care sunt caracteristici tamponării pietonului, *raportul de expertiză complexă medico-legală auto-tehnică nr. 1716, 258 din 10.10.2011* conform căruia, suplimentar datelor din prima expertiză s-a stabilit că, reieșind din investigațiile efectuate, se poate de constatat că la momentul impactului automobilului cu corpul lui Boțan P., acesta se afla în **poziție orizontală**, mai multe din leziunile depistate la cadavrul sau produs în urma loviturii cu partea față-inferioară a automobilului model VAZ 2101, urmat de traversarea acestuia. Reieșind din circumstanțele indicate, la momentul observării pietonului culcat cu faza scurtă, șoferul automobilului VAZ 2101, nu dispunea de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea, iar potrivit *raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 60 din 18.07.2012*, conform căroră, suplimentar datelor din expertizele efectuate anterior, s-au stabilit următoarele, concluziile referitor la leziunile corporale **postmortem** este confirmată și prin rezultatele **investigațiilor suplimentare histopatologice** a materialului necroptic, de asemenea prin

lipsa acumulărilor de sânge în cavitățile pleurale în prezența rupturilor de pulmoni. Din considerentele expuse, se poate afirma **cu cea mai mare probabilitate** că – la momentul impactului dintre corpul pietonului cu automobilul VAZ CHA 267, cet. Boțan Pavel era deja decedat. Anterior, de tamponare, aproximativ cu 30-40 min., **cet. Boțan P. probabil a fost lovit de un alt automobil** de tip autoturism, după care, instanța de apel a concluzionat că probele enumerate mai sus, nu confirmă vinovăția inculpatului Bogaticov Maxim în comiterea infracțiunii incriminate.

Prin urmare, Colegiul lărgit constată că instanța de apel a argumentat la general faptul că probele respective nu confirmă vinovăția inculpatului, fără să aprecieze fiecare probă în parte și să se pronunțe asupra admisibilității sau inadmisibilității acesteia, și deși, instanța de apel a menționat prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, nu a respectat anume aceste prevederi la adoptarea deciziei recurate.

În atare circumstanțe, se reține că instanța de apel pripit și-a motivat soluția de menținere a achitării inculpatului Bogaticov Maxim, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

Instanța de recurs constată că atât instanța de fond, cât și cea de apel nu a apreciat *raportul de expertiză complexă auto-tehnică și medico-legală nr.1716, 258 din 10 octombrie 2011*, concluziile căreia sunt atât în favoarea inculpatului, cât și în defavoarea acestuia, instanțele de judecată s-au limitat doar la transcrierea concluziilor din raport, fără a le analiza și a le raporta la fapta comisă. Potrivit raportului de expertiză nominalizat, la momentul observării pietonului culcat, la faza scurtă, șoferul automobilului nu dispunea de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea prin frînare, deoarece distanța de oprire a automobilului care se deplasa cu viteza de 60 km/oră este mai mare decât distanța vizibilității obstacolului (pietonului) în faza scurtă de 25 metri.

Astfel, distanța de oprire a automobilului care se deplasa cu viteza de 60 km/oră pe carosabilul neiluminal – este de **36 metri**.

Inculpatul Bogaticov Maxim confirmă că se deplasa cu viteza de aproximativ 50 km/oră, iar potrivit experimentului efectuat la locul accidentului rutier, șoferul a putut observa obstacolul (pietonul culcat) la vizibilitatea luminii **în faza scurtă de la distanța de 25 metri**, iar **în faza lungă de 35 metri**.

Potrivit materialelor cauzei și anume *procesului-verbal de cercetare a locului accidentului rutier și schemei*, semnată de către inculpat, se constată că, de la locul tamponării (călcării) pietonului, acesta **a fost tîrît 11,6 metri**, și doar de la cadavrul acestuia se observă urmă de frînare **la o distanță de 2,8 metri**.

Prin urmare, instanța urma să verifice a avut destul timp și posibilitatea tehnică ca șoferul automobilului să oprească automobilul prin frînare de la momentul vizibilității obstacolului?

Totodată, care a fost motivul că Bogaticov Maxim nu a întreprins careva măsuri (acțiuni) în vederea efectuării careva manevre de ocolire pentru a evita tamponarea, în cazul în care pe carosabil alte automobile nu circulau.

La fel, instanța de apel nu a dat aprecierea corespunzătoare declarațiilor martorilor Pîrlea V., Coșuleanu V. referitor la **perioada de timp a accidentului rutier – vizibilitatea fiind redusă** (ora 21⁴⁰), la data de 16 mai 2009, că afară începea să se însereze, acest timp fiind cel mai periculos pentru conducătorul auto, iar la automobilul „VAZ 2101”, cu n/î CHO 267, lumina farurilor era slabă, însă în Regulamentul Circulației Rutiere se menționează că, *„în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”*.

De asemenea, la argumentarea necesității respingerii apelurilor declarate, instanța de apel nu a apreciat în totalitate concluziile raporturilor de expertiză medico-legale nr.1016 din 30.06.2009 și complexă nr.1716, 258 din 10.10.2011, potrivit cărora **experții nu au constatat că victima Boțan P. la momentul tamponării era decedat**, nici în una din ele **nu se afirmă cu certitudine faptul tamponării pietonului de către un alt mijloc de transport**, urmele de sânge au rămas la fața locului anume în locul unde

corpul pietonului a rămas intact în urma traversării de către automobilul VAZ, cu nr/în CHA 267 condus de inculpatul Bogaticov M., precum și nu sunt careva martori sau date care ar afirma faptul că pietonul în cauză a fost lovit și de un alt automobil sau că corpul pietonului s-a aflat careva timp nedeterminat, de pînă la 30-40 min., amplasat pe traseu care este în vizorul atît a pietonilor, cît și a șoferilor, inclusiv în jurul orei 21⁴⁰, a lunii mai (16.05.2009).

Astfel, raportul de expertiză în comisie nr.60 din 18.07.2012 vine în contradicție cu datele din expertizele nominalizate mai sus, în care s-au stabilit că, „concluziile referitor la leziunile corporale **postmortem** este confirmată și prin rezultatele investigațiilor suplimentare histopatologice a materialului necroptic, de asemenea și prin lipsa acumulărilor de sînge în cavitățile pleurale în prezența rupturilor de pulmoni. Din considerentele expuse, se poate afirma cu cea mai mare probabilitate că – la momentul impactului dintre corpul pietonului cu automobilul VAZ CHA 267, cet. Boțan Pavel era deja decedat (fapt demonstrat cu certitudine prin lezarea post-mortem a organelor interne vitale ficatul și splina). Anterior, de tamponare, aproximativ cu 30-40 min., **cet. Boțan P. probabil a fost lovit de un alt automobil, de tip autoturism. Decesul cet. Boțan P. a survenit în urma traumatismului contuz asociat, intravital, al craniului, coloanei vertebrale, toracelui, bazinului, membrelor superioare și inferioare, rolul cel mai important în tanatogeneză aparținînd traumei cranio-cerebrale**”.

N-au fost verificate și apreciate în acest sens și declarațiile depuse de Bogaticov Maxim în calitate de bănuît la 25 mai 2009 (f.d.61-62, vol.I), unde acesta a declarat că, „la locul accidentului s-au apropiat persoane, **i-au controlat pulsul și au spus că este încă viu, mai tîrziu a înțeles că pietonul a decedat**”.

De asemenea, Colegiul penal lărgit reține, că instanța de apel nu a dat careva apreciere declarațiilor inculpatului Bogaticov Maxim depuse pe parcursul urmăririi penale, care, imediat după accident a susținut faptul că, „a fost orbit de farurile automobilelor care veneau în întîmpinare”, depoziții care au fost modificate în cadrul audierii sale în calitate de bănuît, unde a declarat că la momentul traversării de către automobil peste pieton, din partea opusă venea alt mijloc de transport, **la care lumina farurilor era slabă, dar pe el (Bogaticov M.) nu l-a orbit**, iar la întrebarea de ce în prima

explicație depusă personal de el în scris, a declarat contrariul, nu a putut răspunde (f.d.22, 62, vol.I).

Instanța de apel pripit, a susținut poziția instanței de fond în ce privește aprecierea probelor, acceptând niște concluzii de ordin general, cu privire la conținutul declarațiilor martorilor Coșuleanu V. și Pîrlea V., precum și probele materiale.

În cazul dat, instanța de apel urma să-și expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și menționate în cererile de apel, în baza evaluării proprii, juste, a probelor administrate în cursul urmăririi penale, a celor readministrate în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate la etapa cercetării judecătorești și a celor administrate, cu respectarea dreptului la apărare al părților, în această fază procesuală, și ca urmare să rețină corect starea de fapt, vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptelor comise de către acesta.

În viziunea Colegiului, erorile procesuale admise de către Curtea de Apel cad sub incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată, că totalitatea circumstanțelor menționate în prezenta decizie confirmă necesitatea casării totale a deciziei instanței de apel cu remiterea la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată în cadrul căreia urmează a fi apreciate de instanța de apel în cumul cu toate probele la justa lor valoare pentru adoptarea unei soluții juste și corecte.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate de procuror și succesorul părții vătămate în apel, și cele invocate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță, să le dea apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlăture

omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron și de avocatul Vornicescu Constantin în numele succesorului părții vătămate Boțan Vladimir, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2013, în cauza penală în privința lui *Bogaticov Maxim Valentin* și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, pronunțată în ședință publică la 30 aprilie 2014, ora 09⁵⁰.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti